stichting steun
Messiasbelijdende Joden
25 jaar

Immanuël

Voorlichtingsblad van de Stichting Steun Messiasbelijdende Joden | 26e jaargang | nummer 2025-3

Tassen-project Tabitha

Jongeren en Yeshua

HOE RUST JE STUDENTEN TOE IN EEN CRUCIALE FASE VAN HUN LEVEN?

Pagina 4

Fotograaf Benny gebruikt camera als wapen

Pagina 6

Ds. David Zadok aan het woord

Gods perspectief

voor alle generaties

Met hoop en verwachting kijken we naar de situatie in Israël en het Midden-Oosten. Dankbaarheid. Wat is daarvoor gebeden! Tegelijkertijd weten we hoe fragiel het is. Zou de wapenstilstand standhouden en het doden stoppen? Daarbij, het conflict heeft zoveel lagen. Voor mensen een onontwarbare knoop. En vanuit welk perspectief kijkt men? Een Messiaanse voorganger deelde onlangs een aantal punten van dankbaarheid en zorg. Eén van de dankpunten was dat gedurende de 2-jarige oorlog via de (kleine) gemeente 17 mensen tot geloof waren gekomen in de Messias. Veruit de meesten zijn juist jonge mensen, eerstelingen. Dat is slechts één perspectief, maar wel Gods perspectief. Met daarbij zicht op een diepte van rijkdom, wijsheid en kennis van God (Rom. 11:33).

Israël heeft als volk de roeping om de gekomen Messias niet alleen te verwelkomen, maar ook om van Hem te getuigen. Messiasbelijdende Joden hebben de bijzondere taak het Evangelie van Israëls Messias bekend te maken - te midden van hun eigen volk, maar net zo goed aan Bedoeïenen. Dat was in het verleden zo, dat is nu nog altijd zo. Die roeping manifesteert zich, via de projecten en mensen die wij ondersteunen, op verschillende manieren. Maar het is altijd de kern van hun missie. De profeten in de Bijbel spreken van een toekomstig geestelijk herstel van het volk (Ez. 37). De Messiasbelijdende Joden zijn de eerstelingen van wat eens zal komen. Die profetische beloften zijn nog altijd van kracht. God blijft trouw aan Zijn Woord. Als teken van dat geloof ondersteunen we de bediening en het getuigenis van Messiasbelijdende Joden, juist in het land Israël.

Veel aandacht gaat in dit magazine naar jongeren; in Israël en Nederland. God gaat door met nieuwe generaties. Mooi dat niet alleen ouderen, maar zeker ook de jongeren in Nederland, zoals scholieren en een net getrouwd jong echtpaar zich willen inzetten voor Messiasbelijdende Joden. Zijn Shalom wordt werkelijkheid - en daar gebruikt Hij mensen voor als u, jij en ik.

Bidt u mee voor meer oogst, meer eerstelingen?

Herbert Bulten • Directeur

Colofon

stichting steun
Messiasbelijdende Joden

De Stichting Steun Messiasbelijdende Joden werd in 1999 opgericht. Inmiddels wordt er steun gegeven aan 38 projecten! Wilt u onze digitale nieuwsbrief ontvangen? Ga naar **messiasbelijdendejoden.nl** en schrijf u onderaan de homepage in. | Volg ons op Facebook, Instagram of bekijk onze website **messiasbelijdendejoden.nl** | P.S. Wij wijzen u op ons privacy-statement op de website.
Postbus 22 3860 AA Nijkerk | IBAN: NL90 RABO 0377 8534 96 | KvK Amersfoort 320 76147

Voor het opgeven als donateur en voor adreswijzigingen, neem contact op met: Ds. H. van der Ziel | T 0318 - 508 053 | E info@messiasbelijdendejoden.nl
Voor het aanvragen van spreekbeurten of presentaties: spreker@messiasbelijdendejoden.nl

De bestuursleden van de Stichting Steun Messiasbelijdende Joden: Ds. G.H. Molenaar, Genemuiden - voorzitter | Ds. H. van der Ziel, Veenendaal - secretaris
Dhr. P. van den Ent, Ede - penningmeester | Dhr. S. Kok, Uddel - tweede penningmeester | Ds. P.G.I. van den Berg, Asperen | Ds. G. van Dijk, Sliedrecht
Ds. E. van den Noort, Veenendaal | Ds. P.W.J. van der Toorn, Bunschoten | Dhr. E. Top, Harskamp
Directie Herbert Bulten | T 0621 29 54 58 | E hbulten@messiasbelijdendejoden.nl | **Redactie:** J. J. Bats en B.D. van Soest

Algemeen Nut Beogende Instelling ANBI

Intrede veldwerker Ernst Boogert

Ernst Boogert is zondag 20 juli verbonden als predikant met bijzondere opdracht voor Israël aan de hervormde gemeente te Waarder. De voorganger is één dag in de week werkzaam als veldwerker voor Stichting Steun Messiasbelijdende Joden. Boogert: “Het is Gods liefde die de kerk in Nederland bij elkaar houdt en ons ook met Israël verbindt.” In september is Ernst met zijn gezin weer veilig teruggekeerd naar Israël.

Start actie Van Lodenstein College Kesteren

Dit cursusjaar komen de jongeren van het Van Lodenstein College in Kesteren in actie voor Messiasbelijdende Joden in Israël. Ze halen door middel van acties geld op voor de Makor HaTik-vahschool in Jeruzalem en het Bedoeïenenproject in de zuidelijke woestijnstad Arad.

Catechese-materiaal

In samenwerking met het Interkerkelijk Kenniscentrum (IKC) werkt SSMJ aan een speciale Israëlmodule voor catecheseonderwijs. De module bestaat uit vier lessen en maakt deel uit van de catechesemethode “Just Read It!”. Het materiaal komt dit najaar op de markt.

www.justreadit.nl

Getrouwd!

Op 28 augustus zijn wij, Philip en Tiara Bulten, in het huwelijk getreden. Tijdens de trouwdienst werd er gepreekt uit Psalm 84 en gecollecteerd voor Stichting Steun Messiasbelijdende Joden. “Wij kozen hiervoor, omdat onze joodse broeders en zusters in Christus vaak worden vergeten”, aldus het kersverse bruidspaar. “In gesprekken over het Israël-Gaza-conflict blijven Messiasbelijdende Joden meestal ongenoemd, terwijl wij ons dubbel onopgeefbaar verbonden weten met het hen. Daarom wilden wij juist in deze moeilijke tijd een teken van liefde en verbondenheid geven. Zodat Christus, die ons beiden een Zon en Schild is, nog meer verheerlijkt mag worden onder de Joden.”

“Eerst een soldaat van Christus, dan van het leger”

OORLOGSFOTOGRAAF BENNY OVER GELOOF, VEERKRACHT EN DE RAUWE REALITEIT VAN HET FRONT

Benny (21) is fotograaf in het Israëlische leger (IDF). Hij diende als Messiasbelijdende soldaat de afgelopen jaren onder andere in Gaza en Libanon. In een gesprek tijdens een conferentie van Netivah vertelt hij openhartig over zijn werk, zijn geloof en de morele dilemma’s waarmee hij te maken krijgt.

“Ik ben geen echte fotograaf,” zegt hij glimlachend. “In het Hebreeuws heet mijn functie ‘operationele documentairemaker’. Wij leggen vast wat het leger doet, in beeld en geluid. Dat kan in elke eenheid zijn, van de eenvoudigste tot de meest gespecialiseerde gevechtseenheden.”
Fotografie leerde Benny zichzelf, puur uit nieuwsgierigheid. “Drie jaar voor mijn diensttijd kocht ik mijn eerste camera. Pas drie maanden voor mijn dienst hoorde ik dat er zo’n functie bestond. Ik dacht: dit is een geschenk uit de hemel. Ik wilde eigenlijk bij een gevechtseenheid en dit combineerde beiden.”
Benny werkte inmiddels honderden dagen in oorlogsgebieden. “Ik ben in Gaza en Libanon geweest en ik heb veel gezien. Maar ik probeer altijd onderscheid te maken tussen het volk en terreur. We vechten niet tegen burgers, maar tegen terreur. Soms zie ik teveel agressie. Dan denk ik: dit hoort niet bij onze taak. We zijn hier niet om voor ons plezier muren neer te halen.”

Zijn geloof speelt in alles een centrale rol. “Ik kom uit een gelovig gezin. In het leger verandert alles: je laat je gewone leven achter en komt in een compleet andere wereld terecht. Toch nam ik mij voor: waar ik ook terechtkom, mijn geloof in Christus blijft mijn eerste prioriteit. Ik ben eerst een soldaat van Hem en daarna van het Israëlische leger.”

In het leger verandert alles: je laat je gewone leven achter en komt in een compleet andere wereld terecht.

Dat levert spanning op, erkent Benny. “God zegt dat we de regering moeten gehoorzamen, maar niet als dat tegen Hem ingaat. Dat was mijn grootste zorg: wat als ik iets moet doen wat ik niet kan verantwoorden voor mijn geloof? Gelukkig ben ik nooit gedwongen om iets te doen wat daar echt tegenin ging.”

Zijn collega’s weten van zijn overtuiging. “In elke eenheid vertelde ik over mijn geloof. Dat leidde tot veel gesprekken, ook met orthodoxe Joden. Soms begrijpen ze het, soms niet, maar de openheid helpt.”

De oorlog laat diepe sporen na. “Ik heb extreme confrontaties meegemaakt, met doden en gewonden. In zo’n situatie kun je in shock raken. Wat mij helpt, is anderen helpen: gewonden verzorgen, rust brengen. Dat is mijn manier van verwerken. Ik zeg dan tegen mezelf: zelfs als ik nu gedood word, weet ik dat ik bij Christus zal zijn. Dat geeft me rust en moed.”

Benny herinnert zich een operatie die hem bijzonder raakte. “Het was donker, rond vier uur ’s ochtends. We werden aangevallen. Er waren gewonden, doden en de situatie was chaotisch. Maar ik voelde een diepe kalmte. Ik wist: als ik sterf, ben ik bij Jezus. Later kwamen soldaten naar me toe en zeiden: “Bedankt dat je rustig bleef en ons hielp.” Dat kwam door mijn geloof. Ik wist: wat er ook gebeurt, ik ben in Gods hand.”

Naast zijn militaire werk vindt Benny bemoediging bij Netivah, een jongerenorganisatie die gelovige soldaten ondersteunt. “Ik noem dit mijn tweede thuis,” zegt hij. “In het leger heb ik geen andere gelovigen om me heen, maar hier ontmoet ik broeders en zusters in geloof. We bidden, eten samen en delen verhalen. Netivah voelt als familie. Deze plek is vol vrede. Ik zou willen dat er elk weekend een conferentie was.”

Over zijn werk als fotograaf zegt hij: “Mijn camera is bijna een wapen. Ik draag hem op mijn heup, mijn geweer op mijn borst. Soms moet ik binnen een seconde beslissen: filmen of vechten. Maar ik heb geleerd: als ik een goede soldaat van Christus ben, zal ik ook een goede soldaat van mijn land zijn.”

Benny’s verhaal is er één van moed, geloof en menselijkheid, midden in de rauwheid van oorlog. “Zonder mijn geloof zou ik er veel slechter aan toe zijn,” zegt hij zacht. “Dat is wat me elke dag draagt.”

Matthijs Bats

Benny in actie tijdens zijn werk als fotograaf. Wegens de richtlijnen van IDF is zijn gezicht niet herkenbaar in beeld.

Zelfs als ik nu gedood word, weet ik dat ik bij Christus zal zijn.

DS. DAVID ZADOK:

“We hebben Vredevorst Yeshua hard nodig voor blijvende vrede”

Ondanks de oorlog, die meer dan twee jaar het leven in Israël bepaalde, gaat het gemeenteleven in de Grace and Truth gemeente in Israël door. Voorganger ds. David Zadok vertelt over het uitdelen van voedselpakketten én over de toenemende aandacht voor het Evangelie.

“Het leven in Israël gaat door; seizoenen komen en gaan. Tegelijkertijd kijken we hoopvol vooruit, omdat na de donkere nacht er een nieuwe dag zal komen. God is groot en Zijn Naam zal groot zijn onder alle volken - met inbegrip van Israël en het hele Midden-Oosten. Maleachi, de laatste profeet van het Oude Testament, zei het met deze woorden: ‘Want vanwaar de zon opkomt tot waar hij ondergaat, zal Mijn Naam groot zijn onder de heidenvolken; in elke plaats zal aan Mijn Naam een reukoffer gebracht worden, en een rein graanoffer. Voorzeker, Mijn Naam zal groot zijn onder de heidenvolken, zegt de HEERE van de legermachten’ (Maleachi 1:11). We hebben de Vredevorst Yeshua hard nodig om blijvende en eeuwige vrede in onze regio te brengen.

Evangelie

Paradoxaal genoeg zien we ondanks de oorlog nog steeds een groeiende belangstelling voor het Evangelie. Kort geleden liep een jongeman met een religieuze achtergrond ons kantoor binnen op zoek naar Nieuwe Testament. In Israël kun je in de boekhandel geen Nieuw Testament kopen (behalve in de Bijbelshop van Victor Kalisher - red.). Toen hij erom vroeg, voerde de scriba van de kerk een lang gesprek met hem over het Evangelie. Blijkbaar had deze jongeman in het buitenland contact gehad met christenen toen hij op zoek was naar antwoorden. Hij vond die antwoorden niet in het Jodendom of in de Islam. Na een ontmoeting van ruim drie uur vertrok hij met zowel een Oud als Nieuw Testament en een uitnodiging voor een kerkdienst. Het is een van de vele tekenen van de openheid voor het Evangelie die we meemaken.

Sinds het begin van de oorlog zijn er in de gemeente elf mensen gedoopt. Binnenkort zullen nog twee gemeenteleden het teken van de doop ontvangen. Een van hen, Yossi (pseudoniem), heeft een religieuze achtergrond. Hij kwam bij ons via een zendeling uit de omgeving van Tel Aviv. De andere is een 13-jarige jongen wiens ouders deel uitmaken van onze gemeente.

Voedselhulp

Het project voor de distributie van voedselpakketten voor mensen in nood gaat door. Inmiddels hebben we 1200 voedselpakketten bezorgd in zeven verschillende steden. We ontmoeten elke keer weer nieuwe mensen. We spreken met sommigen van hen thuis af en kunnen zo het Woord van God brengen en met hen bespreken. Zo ontmoetten we Alla, een vrouw woonachtig in Bnei Ayish. Ze stelde ons vragen over geloof en hoe ze zich tot God moet bekeren om de vergeving van haar zonden. Alla wordt heen en weer geslingerd tussen twee religies. Het weerhoudt haar ervan de juiste keuze te maken. Tijdens het gesprek was er een gelegenheid om haar uit te leggen dat het niet gaat om religieuze ceremonies, maar dat ze zich moet wenden tot de levende God, die ons tot Zich roept om te geloven en berouw te hebben over onze zonden.

Sinds het begin van de oorlog zijn er in de gemeente elf mensen gedoopt. Binnenkort zullen nog twee gemeenteleden het teken van de doop ontvangen.

Keuken

In augustus zijn we begonnen met de verbouwing van onze kerkkeuken. Sinds de oplevering van het gebouw hebben we geen normale keuken gehad. We hebben een christelijke architect ingehuurd en een christelijke aannemer uit Jeruzalem - hoewel het grootste deel van zijn personeel Arabieren uit Hebron zijn. De keuken zal over alle benodigde apparatuur beschikken om klaargemaakte maaltijden uit te delen.

Lectuur

Vanuit de gemeente worden bijeenkomsten van overlevenden van de Holocaust bezocht. Daar houden we Bijbelstudies. Na elke bijeenkomst hebben mensen vragen en delen ze hun zorgen over de moeilijke tijd. Bid dat we door deze bijeenkomsten nog veel meer harten kunnen bereiken. Tenslotte hebben we ongeveer 600 Bijbels en nog eens 3.000 andere exemplaren van theologische lectuur verspreid. Deze zijn een aanvulling op de 125 Bijbels die we hebben verzonden naar landen als Indonesië, India, Polen, Uruguay en zelfs Qatar.”

Ds. David Zadok

Stichting Steun Messiasbelijdende Joden ondersteunt meer dan 30 projecten in Israël. In deze serie laten we vertegenwoordigers van een project aan het woord. Deze keer: Ds. David Zadok, voorganger van de gemeente Grace and Truth in Kanot.

Samen getuigen zijn

De profetische beloften aangaande Israël zijn nog altijd van kracht. Daarom ondersteunen we de bediening en het getuigenis van Messiasbelijdende Joden, juist in het land Israël. Bij Stichting Steun Messiasbelijdende Joden weten we ons verbonden met het Joodse volk en in het bijzonder met Messiasbelijdende Joden. Daarvoor hebben we tenminste tien redenen. Deze redenen passeren alle de revue in een artikelenserie. In dit artikel drie nieuwe argumenten.

8

Vanwege de roeping van de kerk samen met Messiasbelijdende Joden te getuigen van Jezus de Messias

(a) Breekpunt Messias

Israël heeft als volk de roeping om de gekomen Messias niet alleen te verwelkomen maar ook om van Hem te getuigen. Vandaar dat Jezus de Joden die Hem als Verlosser erkenden de opdracht gaf het evangelie overal bekend te maken (Matt. 28:18-20 en Hand. 1:8).
Het was dan ook vanzelfsprekend dat de eerste 'mensen van De Weg', zoals ze werden genoemd, van Hem getuigden (Hand. 4:12). Eerst tegenover hun eigen Joodse volk. Vervolgens maakten Joodse apostelen het evangelie bekend aan de volken. Tot op de dag van vandaag hebben Messiasbelijdende Joden deze taak van getuige zijn.

"Eerst de Jood"

Wanneer Paulus constateert dat de meeste Joodse geestelijke leiders – zijn broeders naar het vlees – dat getuigenis afwijzen, is hij intens verdrietig (Rom. 9:1-5). Hij blijft echter bidden voor zijn volk en van het evangelie getuigen. Overal waar hij en zijn medewerkers komen, gaan zij eerst naar de synagoge. Dat is hun vertrekpunt.
Dat doen Paulus en zijn medewerkers niet alleen om pragmatische redenen, namelijk omdat daar mensen zijn die de Schrift kennen en al in de God van Israël geloven – de zogenaamde godvrezenden. De apostel doet dat ook om een theologische reden: Het Joodse volk was de eerste geadresseerde van het evangelie – Jezus was gezonden voor de "verloren schapen van het huis Israël", en dat blijft ook het beginsel voor de verbreiding van het evangelie onder de volken - "eerst de Jood en dan ook de Griek" (Rom. 1:16).

Jaloersheid

Messiasbelijdende Joden hebben de bijzondere taak het evangelie van Israëls Messias bekend te maken te midden van hun eigen volk, Dat was in het verleden zo, dat is nu nog altijd zo. Gelovigen uit de volken mogen hen in die taak bemoedigen en helpen om samen getuigen te zijn van Christus, onder de leiding van de Heilige Geest.
Paulus ziet dat de heidenen die in Jezus geloven in feite een bijzondere taak hebben om door hun leven en hun getuigenis het Joodse volk tot jaloersheid te verwekken. Dit zodat ook de Joden Jezus als de Verlosser van Israël zullen belijden (Rom. 11:14).

9

Vanwege het voorbeeld van de collecte voor 'de heiligen in Jeruzalem'

De keuze van Stichting Steun Messiasbelijdende Joden om de Messiasbelijdende Joden in Israël te ondersteunen heeft te maken met de motivering die Paulus geeft bij de collecte die hij in de nieuw gestichte gemeenten organiseert ten behoeve van de Joodse broeders en zusters in Jeruzalem. Hij verankert deze collecte voor de 'heiligen in Jeruzalem' in het heilswerk van Jezus Christus. Het heil is immers uit de Joden. Als heidenen danken wij onze verlossing aan de HEERE, die via Israël ook ons de Messias schonk. Aangezien wij deel hebben gekregen aan in "hun geestelijke goederen", dienen wij met hen "onze stoffelijke goederen" te delen (Rom.15:25-27, 2 Kor. 8:1-9)).

Moederkerk

De blijvende aandacht voor de 'moederkerk in Jeruzalem' is diep in het Nieuwe Testament verankerd. Daarom steunt onze stichting bewust Messiasbelijdende Joden in Israël. En dan vooral die gemeenten en organisaties met wie we als stichting de grootste theologische affiniteit hebben, gelet op de Nederlandse achterban die zij vertegenwoordigt.
Hierbij komt dat Israël het land is waar de Joden het meest thuishoren en waar ze hun identiteit het diepst beleven.

10

Vanwege de verwachting van de vervulling van Gods beloften voor Israël

Israël is het land van Gods belofte dat is toegezegd aan de nakomelingen van Abraham, Izak en Jakob. Volk en land van Israël horen onlosmakelijk bij elkaar. Messiasbelijdende Joden in Israël zijn een zichtbaar teken van de profetische beloften van de Joodse terugkeer naar het land en van een hersteld volksbestaan.
De profeten spreken ook van een toekomstig geestelijk herstel van het volk (Ez. 37). De Messiasbelijdende Joden zijn de eerstelingen van wat eens zal komen, in het perspectief dat eens "heel Israël zal behouden worden" (Rom. 11:25-26).
Wij geloven dat de profetische beloften aangaande Israël nog altijd van kracht zijn. God blijft trouw aan zijn woord dat Hij eens gegeven heeft. Als teken van dat geloof ondersteunen we de bediening en het getuigenis van Messiasbelijdende Joden, juist in het land Israël.

Dr. Evert van de Poll

Als heidenen danken wij onze verlossing aan de HEERE, die via Israël ook ons de Messias schonk.

Het Hoornbeeck College Kampen in actie

Afgelopen twee cursusjaren organiseerden studenten van het Hoornbeeck College in Kampen diverse acties voor SSMJ. Ze haalden daarmee zo'n 60.000 euro op. Drie betrokkenen vertellen over deze unieke samenwerking

Ambassadeurs voor het leven

"Het Hoornbeeck vindt het belangrijk dat studenten zich bewust zijn van wat er speelt in deze wereld. Terwijl wij leven in ongekende rijkdom en in vrijheid, zijn er veel mensen voor wie dat niet geldt. Wij vinden het nuttig dat studenten leren om te delen, iets voor anderen over te hebben en om de handen uit de mouwen te steken.

De grote meerwaarde van het bezig zijn met een concreet doel is ondertussen ook dat het harten verovert, dat het levens verandert. Soms gaan studenten zelfs op reis met een stichting en doen daar ervaringen op die uit boeken niet te leren zijn. Zij worden ambassadeurs voor het leven.

Wij hebben ditmaal gekozen voor SSMJ. Dit vanwege de verbinding met het Joodse volk en vanwege het feit dat er meerdere doelen zijn die dicht bij onze jongelui komen. Kort na onze keuze voor SSMJ brak de oorlog uit in de Gazastrook. Dat maakte het zendingsdoel ineens heel actueel.

Wat mij onder andere is bijgebleven is de avond met ds. David Zadok. Het was indrukwekkend om te horen hoe klein de groep Messiasbelijdende Joden was bij het uitroepen van de staat Israël in 1948 en hoe die groep is gegroeid, tegen de stroom in. Daarvoor zij God alle lof!"

Henk Jan Bart, *locatiedirecteur Hoornbeeck Kampen*

Bewustwording vinden we belangrijk

"Met de actie wilden we niet alleen zoveel mogelijk geld inzamelen voor SSMJ. Ook bewustwording vonden we erg belangrijk. Elke klas heeft daarom een voorlichtingsbijeenkomst bijgewoond. Deze bijeenkomst werd verzorgd door Albert. Tijdens deze bijeenkomst deelde Albert ook enkele persoonlijke verhalen van mensen die hij kort daarvoor in Israël had ontmoet. Die verhalen maakten veel indruk.

Onze studenten hebben zich vervolgens op allerlei manieren ingezet voor de actie. Door economiestudenten is er twee keer een restaurantweek georganiseerd. Andere klassen organiseerden verkoopacties of een veilig. Veel studenten zich ook laten sponsoren voor een sportactiedag. Het schoolkoor belegde enkele uitvoeringen waarbij er werd gecollecteerd voor SSMJ. Twee studenten organiseerden een muziekavond in de Grote Kerk van Genemuiden. Ook was er een lessenmarathon. Een klas organiseerde zelfs een sedermaaltijd. De onderdelen van deze traditioneel-Joodse maaltijd werden door Albert toegelicht. De aanwezigen konden een aantal gerechten ook zelf proeven.

We kijken als school positief terug op de actie. Het was mooi om te merken dat SSMJ ook echt wil werken aan bewustwording. Waardevol waren verder de korte lijntjes. Kortom, we kijken als commissie terug op een goede en constructieve samenwerking."

Martin ten Caat, *docent bouwkunde en lid van de actiecommissie*

Uitstekende samenwerking

"Namens SSMJ was ik bijna twee jaar betrokken bij de Hoornbeeck-actie. Met enige regelmaat kwam ik bij de school over de vloer voor vergaderingen, presentaties en lezingen. De open sfeer, de goede gesprekken en ook de betrokkenheid van docenten en studenten zullen me bijblijven. Hetzelfde geldt voor de uitstekende samenwerking met Henk Jan, Martin, Hetty en anderen. In juni werd tijdens een bijeenkomst met docenten en studenten het eindbedrag gepresenteerd. De actieopbrengst was maar liefst 60.000 euro! Een groot compliment aan de studenten en docenten. Het is ongelooflijk hoe zij met elkaar zo'n geweldig bedrag bijeen hebben gebracht. We zijn als stichting alle betrokkenen zeer dankbaar voor hun inzet.

We hopen dat de actie ondertussen ook bijdraagt aan een blijvende betrokkenheid op Messiasbelijdende Joden. In het kader daarvan zou het erg fijn zijn als we op termijn (zodra dat veilig kan) met een groepje Hoornbeeck-studenten alsnog naar Israël kunnen gaan om daar bij de projecten ook daadwerkelijk de handen uit de mouwen te steken."

Albert Groothedde,
projectleider namens SSMJ

BOAZ-JACHINSCHOOL
UIT ELSPEET ZET ZICH IN VOOR:

Makor HaTikvah

Het afgelopen jaar hebben de leerlingen van de Boaz-Jachinschool in Elspeet actiegevoerd voor SSMJ. De leerlingen uit alle klassen hebben geld ingezameld voor de Makor HaTikvahschool in Jeruzalem.

Actievoeren is aan de jeugd uit Elspeet wel besteed. Op allerlei manieren zetten de leerlingen zich in voor de actie. Op warme zomerdagen bracht bijvoorbeeld de ijsverkoop veel geld in het laatje. Dat gold ook voor een bijeenkomst die gehouden werd in de kerk.

Uniek was het bezoek dat Yoel Russu, directeur van de Makor HaTikvahschool, bracht aan de school in Elspeet. Hij was in Nederland en graag bereid om langs te gaan bij de Boaz-Jachinschool. De leerlingen konden daardoor uit eerste hand meer horen en leren over de school in Jeruzalem.

In juni mocht Albert Groothedde namens SSMJ het eindbedrag symbolisch in ontvangst nemen. Het totaalbedrag bedroeg maar liefst 12.500 euro. Na de onthulling klonk er een stevig applaus van de leerlingen. Dat applaus is natuurlijk vooral bestemd voor hunzelf en hun enthousiaste juffen en meesters! Bedankt!

NALATENSCHAP

Nadenken over uw nalatenschap is een gevoelig onderwerp. Het gaat immers over het moment dat u er zelf niet meer bent. Toch kan het degenen die achterblijven helpen wanneer u uw wensen zelf hebt vastgelegd. Het biedt hèn duidelijkheid en ú weet zeker dat uw nalatenschap daar terechtkomt waar u het wilt.

Wanneer er geen testament is, gaat de erfenis naar de directe familie. Maar als u (een deel van) de nalatenschap wilt schenken aan een goed doel, bijvoorbeeld Stichting Steun Messiasbelijdende Joden, dan kan dat ook. Op die manier helpt u ons om Messiasbelijdende Joden in Israël te steunen.

Scan de QR-code hieronder als u meer informatie wilt of ga naar www.messiasbelijdendejoden.nl/legateren

Een merkwaardige reactie

**‘Waarom noemt u Mij goed?
Niemand is goed behalve Eén, namelijk God.’**
(Mattheüs 19:17)

Een merkwaardige reactie, van Jezus, dat is het: ‘Niemand is goed behalve Eén, namelijk God.’ En als je het blanco leest, zou je zomaar kunnen denken dat Jezus hier ontkent God te zijn.

‘Goede Meester’ – daar begon het mee. Die woorden kwamen van een keurige jongeman. De ideale catechisant, zou je zeggen: leergierig en van onbesproken gedrag. Met belangstelling voor het koninkrijk der hemelen, bovendien. Om te koesteren, niet om af te schrikken.

Waarom wijst Jezus hem dan terecht? Wil Hij soms niet met God geïdentificeerd worden? Maar is Jezus dan niet de geliefde Zoon?

‘Niemand is goed behalve Eén, namelijk God’ – dat is intussen een vlijmscherpe uitspraak voor mij, de lezer, levend na humanisme en Verlichting. In mijn leefwereld moet God zich verantwoorden vanwege het kwaad in de wereld; wordt het openlijk of verholen betwijfeld dat God goed is. En wat zegt Jezus nu? God is goed – en Hij is de enige. Dat betekent dat ik, 21e-eeuwse mens, níet goed ben. Ik, tegen de verwachting in: drager van het kwaad. Jezus doorkruist mijn denken.

Daarin sta ik overigens niet alleen. Jezus doorkruist óók het denken van de Joodse jongeman met wie Hij hier in gesprek is. ‘Goede Meester’, zei die jongen. En daarmee verraadt hij zichzelf. Kennelijk ziet hij Jezus als een leraar, een leraar van de Thora, een goede leraar zelfs. Maar: een leraar, een rabbi. Hij zegt: ‘Goede Meester’, en die twee woorden passen niet bij elkaar. Een rabbi is een mens, en een mens is niet goed. Een goede rabbi, dat kan niet. Bij de kwalificatie ‘goede’ past maar één aanvulling: kurios, ‘Heere’. Zó wordt Hij aangesproken door de twaalf. Jezus is een goede kurios. En ja – dat woordje ‘kurios’ werd in de Griekse vertaling van het Oude Testament gebruikt voor de Godsnaam.

Jezus doorkruist mijn denken. Hij typeert mij als drager van het kwaad. En zelf wil Hij getypeerd worden als kurios. En daarmee doorkruist Hij ook het denken van deze Joodse jongeman. Van hém wil Hij een Messiasbelijdende Jood maken.

Ds. G.F. Willemsen
Veenendaal

Sarah:

“Vraag het aan God, Hij geeft het vertrouwen”

Probeer het je maar eens voor te stellen: je woont in het zuiden van Israël in een tent. Je hebt geen opleiding gehad en vrijwel niets in te brengen. Op jonge leeftijd word je uitgehuwelijkt, krijg je de zorg voor je kinderen en het huishouden. Wie ‘ongehoorzaam’ is, hangt straf boven het hoofd. Misschien kom je jaren het huis niet uit en ben je gewend aan misbruik.

Precies dat is de situatie waar veel Bedoeïenenvrouwen in Israël zich in bevinden. Het lijkt zo uitzichtloos. Deze vrouwen hebben een bijzondere plaats in het hart van projectleider Sarah Sakhnini, lid van de Messiasbelijdende gemeente Hasdey Yeshua in Arad. Zij komt regelmatig bij deze moeilijk bereikbare groep. “Eens vroeg ik twee zussen hoe zij hun toekomst voor zich zagen”, vertelt ze. “Depressie”, zei de één. “De dood,” zei haar zus. Sarah: “Ik herinner me van dat moment vooral dat diep in mijn hart het besef rijpte dat ik iets móest doen. God riep mij niet om alleen met hen koffie te drinken, maar ook om de handen uit de mouwen te steken.”
Voortvarend als Sarah is, nodigde ze de twee zussen uit om te leren lezen en schrijven, een basisbehoefte. Langzaam groeien er meer relaties. Hoe ze het vertrouwen van de zussen en de Bedoeïenengemeenschap won? Sarah: “You have to ask the Lord - vraag het aan God. Hij gaf dat vertrouwen.”

“Niets is onmogelijk voor God.” Het naaiatelier in Arad kwam er.

Naaiatelier

Sarah wilde meer betekenen in de levens van de vrouwen in het zuiden van Israël. Maar wat doe je dan? Haar man opperde een naaiatelier, zou dat mogelijk zijn? Sarah: “Niets is onmogelijk voor God.” Het naaiatelier in Arad kwam er.
De vrouwen die er nu wekelijks komen om tassen te maken, hebben ieder hun eigen verhaal. Neem nou Laila*. Als meisje van zes jaar was ze getuige van hoe haar vader haar moeder ophing aan een boom in de woestijn. De reden? Haar moeder weigerde om als prostituee te werken. Laila en haar twee zusjes van 4 en 2 jaar oud moesten maar zien te overleven in de uitgestrekte woestijn. En daarmee was de ellende nog niet voorbij. Want na zeven jaar kwam haar vader haar ophalen in de woestijn. De reden? Laila, ondertussen 13 jaar oud, moest trouwen met man van ruim 70. Hij vond haar te jong. Laila werd uitgehuwelijkt aan een andere man en woonde daarna in de woestijn in het zuiden van Israël.

Waarom mogen vrouwen als Laila toch naar het naaiatelier? Sarah: “Alweer, vraag het God. Ik zie het echt als een genadegave van Hem. De Bedoeïenen hebben respect voor ons, voor de liefde die we uitstralen. De vrouwen komen hier opladen, zodat ze de thuissituatie weer aankunnen.”

Omarmen

Al die plannen en gesprekken zijn mogelijk vanwege gebed en financiële steun. Sarah: “Er wordt zoveel geleden door deze Bedoeïenenvrouwen. Het drijft ons als christenen om ons licht te laten schijnen op al deze beschadigde vrouwen, hen te helpen en het Evangelie te delen. Deze vrouwen willen gezien worden, willen praten over hun gevoelens én gewaardeerd worden om wie ze zijn en wat ze doen. Ik zit naast hen, praat met ze, omarm ze en luister naar hun verhalen. Ze voelen zich alleen - maar dat zijn ze niet.”

**Niet haar echte naam*

Bastiaan van Soest

In het naaiatelier in Arad leren de Bedoeïenenvrouwen rekenen, meten en naaien. Ondertussen horen ze het Evangelie. Elke handgemaakte tas is daarmee een teken van hoop. Stichting Steun Messiasbelijdende Joden verkoopt deze unieke tassen op haar website en de opbrengst gaat direct terug naar dit bijzondere project. Met de aankoop van een tas, geef je de vrouwen hoop voor een betere toekomst - voor zichzelf en hun kinderen.

Kids met Lev

Hoi kinderen,

Voor jullie is er iets leuks!
Ben je 0 t/m 8 jaar? Dan mag jij de kleurplaat mooi inkleuren. Maak er iets moois van en stuur je kleurplaat op naar :

Stichting Steun
Messiasbelijdende Joden
Postbus 22
3860 AA Nijkerk

We nemen jullie kleurplaten mee op onze volgende reis naar Israël en geven ze daar aan kinderen. Zo maak jij een kind in Israël blij met jouw mooie kunstwerk! Hoe mooi is dat?!

Ben je tussen de 9 en 14 jaar? Dan is er een puzzel voor jou! Los 'm op en mail je antwoord naar info@messiasbelijdendejoden.nl
Wie weet win jij wel een mooie prijs...

Dus, doe gezellig mee en laat zien wat jij kan! Wij zijn super benieuwd naar jullie kleurplaten en slimme oplossingen.

Groetjes,
Tabitha

Puzzel

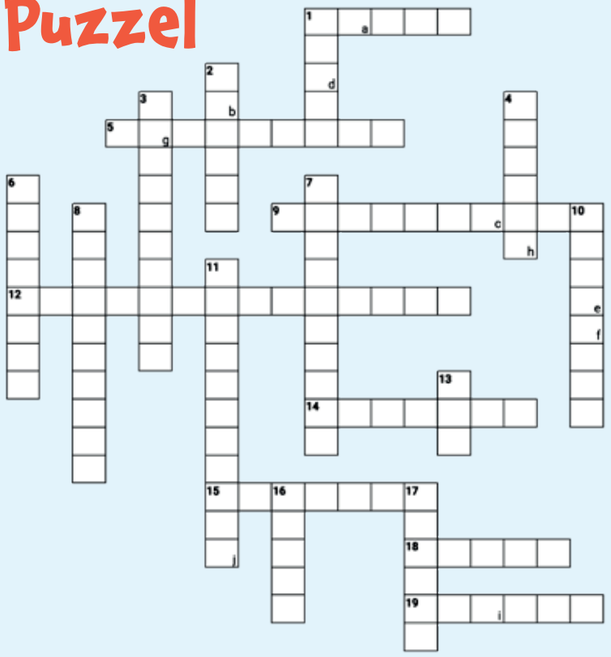

Oplossing

a	b	c	c	d	e	f	c	a	b	c	g	h	i	j	c	g

Horizontaal

1 Met wie moesten zij het lam delen? **5** Wat is deze dag voor God? **9** Wie moet het feest vieren **12** Wie zal er in Egypte getroffen worden? **14** Hoe oud moest het lam zijn? **15** Hoe moest men het eten? **18** Wat moesten ze van het lam nemen? **19** Uit welk land werd het volk Israël verlost?

Verticaal

1 Wat moest men naast het vlees ook eten? **2** Op welke dag **3** Waar moest het bloed op gestreken worden? **4** Hoe moet het feest gevierd worden? **6** Wat voor geslacht moest het lam zijn **7** Wat moest er gebeuren met het vlees wat overbleef? **8** Wat doet God met de huizen waarop het bloed is? **10** Wat moesten ze met het lam doen? **11** Tot wie moeten Mozes en Aäron spreken **13** Wat moest het volk nemen? **16** Op welke tijd moesten ze het slachten **17** Wat mocht het lam niet hebben?

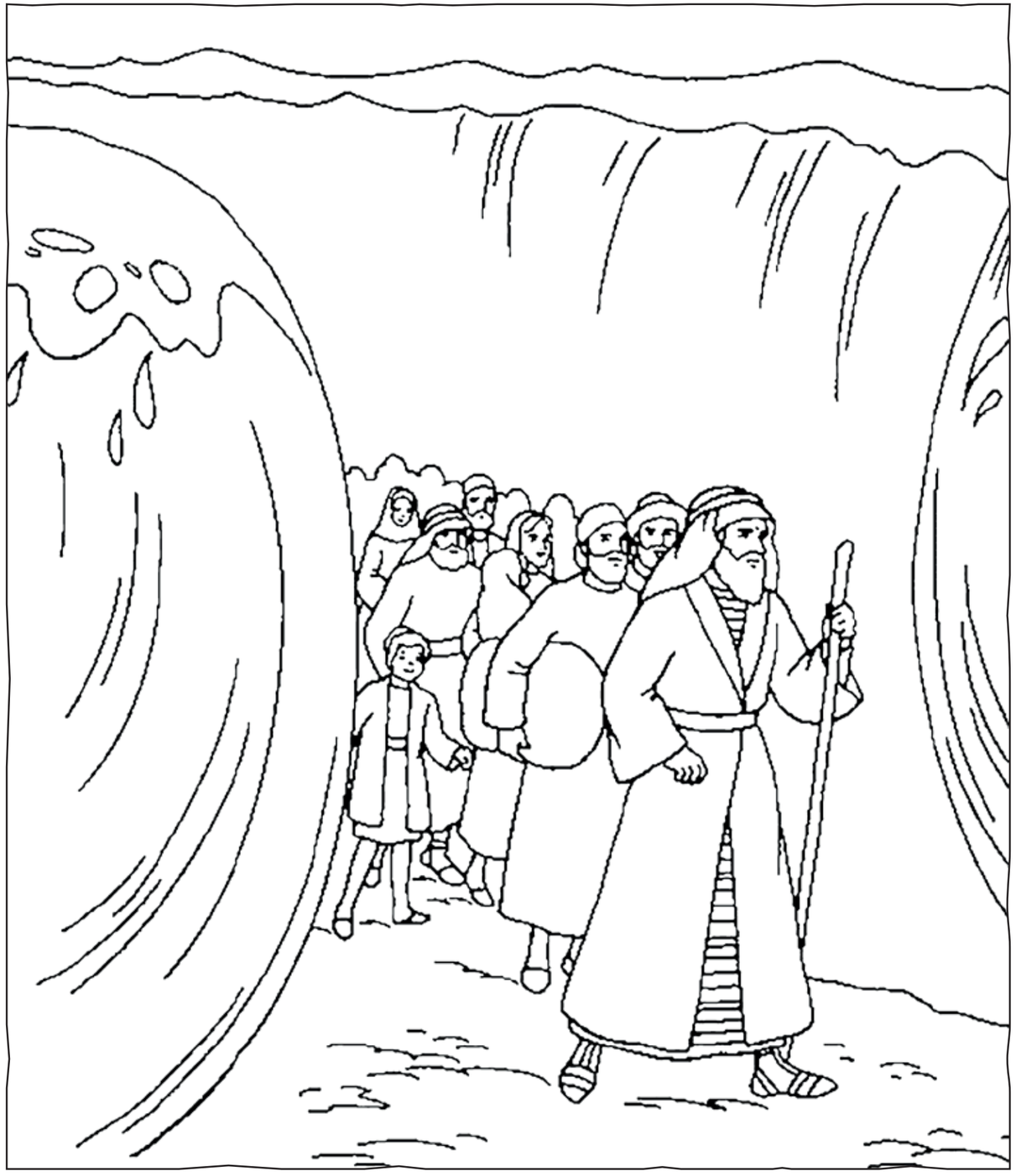

Naam: _____

Adres: _____

DS. COHEN:

“Geloven betekent Christus volgen tot het kruis”

Veel Nederlandse Joden die gemengd gehuwd zijn, overleven de Tweede Wereldoorlog. Dat geldt niet voor ds. Cohen uit Dokkum. De Nederlands-hervormde predikant wordt vergast in Schloss Hartheim.

Het aantal Messiasbelijdende Joden (Joodse volgelingen van Jezus Christus) in Nederland ten tijde van de Tweede Wereldoorlog is klein. De Duitse bezetter registreert er in 1941 zo’n 1900. Van hen zijn er 591 lid van de Nederlandse Hervormde Kerk. Een relatief groot deel van de Nederlandse Messiasbelijdende Joden heeft de oorlog overleefd, zeker als je het vergelijkt met het lot van de Joodse christenen in andere landen.

Gemengd gehuwd

Veel Joodse christenen overleven de oorlog omdat zij met een niet-Joodse partner zijn gehuwd. Terwijl nagenoeg alle Nederlandse Joden worden gedeporteerd, blijft een groep van 12.000 gemengd gehuwde Joden hiervan vrijgesteld. De autoriteiten in Berlijn weten namelijk niet wat ze met de kinderen uit deze gemengde huwelijken aan moeten: vermoorden of in leven laten? Daarom wordt de beslissing door de nazi’s uitgesteld. Dit betekent niet dat gemengd gehuwde Joden niets te vrezen hebben. Ze moeten net als andere Joden de Jodenster dragen. Ook dienen ze zich te onderwerpen aan alle anti-Joodse beperkingen. Wanneer hun niet-Joodse partner overlijdt of van hen scheidt, worden ze per omgaande op transport gezet naar Westerbork.
Zolang ze niet al te zeer de aandacht op zichzelf vestigen, zijn de gemengd gehuwde Joden relatief veilig. Maar als ze een overtreding begaan worden zij gedeporteerd. In Nederland worden de gemengd gehuwden strenger behandeld dan in Duitsland. Soms roept Berlijn de Duitse autoriteiten in Nederland zelfs tot de orde. Dit omdat ze volgens Berlijn te ver gaan. Veertig procent van de gemengd gehuwden is een of meerdere malen opgepakt en een aantal van hen is gedeporteerd.

Overlevenden

Nathan Levi Berlijn (1903-1999), betrokken bij de stichting van een Joods-christelijke kibboets in het toenmalige Palestina, is een van de gemengd gehuwde Joden die de oorlog overleeft. Dat geldt niet voor zijn twee broers, ook gemengd gehuwd. Nathan is tijdens de oorlog actief in het verzet. Ook verbergt hij een Joodse onderduiker bij hem in huis.
Ook Eliezer van Praag (1878-1958), die in 1906 tot geloof komt, overleeft de oorlog. Hij was de enige Joodse Pauwiaan, voor zover mij bekend. Een zoon, schoondochter en kleinkind uit zijn eerste huwelijk zaten bij Van Praag en zijn vrouw ondergedoken.
Er dienen tijdens de Tweede Wereldoorlog twee Joodse predikanten in de Nederlandse Hervormde Kerk die gemengd gehuwd zijn: ds. Cohen en ds. Rottenberg. Beide predikanten worden wél vermoord door de nazi’s.

Bij ds. Rottenberg worden tijdens een huiszoeking brieven in het Jiddisch uit Amerika aangetroffen. Hij wordt daarom verdacht van spionage.

Socialist

Zijn collega Josef (Joop) Cohen is geboren in Amsterdam in een niet-religieus Joods gezin. Hij heeft veel affiniteit met het socialisme. Op het Christelijk Lyceum in Utrecht komt hij in aanraking met het christelijk geloof en wordt hij christen. Daarna studeert hij theologie in Utrecht. Hij wordt in 1930 predikant in de Nederlands Hervormde Kerk te Wapserveen.

In 1931 trouwt Josef met de niet-Joodse Tine. Zij krijgen drie kinderen. Ook als volgeling van Jezus blijft Cohen net als zijn vrouw overtuigd socialist. Hij is pacifist en antimilitarist en propageert dienstweigering. Dergelijke opvattingen verzwijgt hij niet in zijn preken.
Tijdens de oorlog is ds. Cohen predikant in Dokkum. Naar aanleiding van een preek op 11 mei 1941 wordt hij door de SD gearresteerd en verhoord, maar ook weer vrijgelaten. Na zijn preek op 15 juni 1941 loopt het anders. De predikant had al een voorgevoel. Zo ‘onthult’ hij tijdens de preek dat er een verrader in de kerk zit, achter een pilaar. Hij voorspelt dat deze verrader hem zal aangeven. Fragmenten van de bewuste preek zijn bewaard gebleven. Angst voor de dood lijkt hem vreemd. Ds. Cohen verkondigt onder andere dat mensen je brodeloos kunnen maken, je gezin kunnen stukslaan, je gevangen kunnen zetten, martelen en doden. Maar een gelovige die uit de opstanding leeft, kunnen ze niets doen. Geloof is Christus gehoorzamen tot het kruis.

Dachau

De voorspelling van Cohen komt uit. Een kerkelijke NSB-er brengt hem aan. Op 22 juli 1941 wordt Cohen gearresteerd en begin oktober afgevoerd naar Dachau. Daar zitten veel predikanten en geestelijken gevangen. Cohen is predikant, je zou daarom verwachten dat hij in de geestelijken-barak terecht zou komen. De Duitsers beschouwen hem echter in de eerste plaats als Jood. Ze plaatsen hem daarom in een barak waar onder andere Joden en Jehova’s Getuigen zitten. Daarmee is zijn lot bezegeld. Begin mei 1942 wordt hij met 560 andere gevangenen afgevoerd naar Schloss Hartheim, dicht bij Linz. Dit kasteel is berucht vanwege het euthanasieprogramma. Zo’n 18.000 geestelijk gehandicapten en ongeneeslijk zieken worden er vermoord. Als dit teveel onrust oproept bij de Duitse bevolking, wordt het programma stopgezet. In plaats daarvan worden arbeidsongeschikten omgebracht. Na aankomst wordt ds. Josef Cohen vergast.

Op 14 april 2022, de dag waarop Dokkum in 1945 werd bevrijd, is voor de lokale oude pastorie van de Nederlands Hervormde Kerk, waar ds. Cohen met zijn gezin heeft gewoond, een stolperstein onthuld met daarop zijn naam.

Prof. dr. Pieter A. Siebesma

Netivah

Steun het werk onder Messiasbelijdende jongeren en studenten

Netivah is uniek: Joodse jongeren worden toegerust voor de maatschappij en horen wie Yeshua voor hen wil zijn. De organisatie is grotendeels afhankelijk van giften. Geeft u ook?

Bijbelstudie-materiaal
€ 25

Pastorale hulp
€ 50

Bijwonen conferentie
€ 125

Ook u kunt hoop geven aan Messiasbelijdende jongeren in Israël. Bidt u mee? Met uw kleine of grote gift steunt u het werk van Netivah.

Steun ons nu! →

Volg ons op facebook, instagram, LinkedIn
of bekijk onze website www.messiasbelijdendejoden.nl
Bank: NL90 RABO 0377 8534 96 of NL90 INGB 0008 3307 97

stichting steun
Messiasbelijdende Joden
25 jaar